

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 8/2019
08.05.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног АА, због прекршаја из члана 332. став 1. тачка 4. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз 154/19 од 03.04.2019. године, поднетом против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Ужицу ЗПр 4788/18 од 26.12.2018. године и Прекршајног апелационог суда, Одељење у Крагујевцу I 103Прж 956/19 од 29.01.2019. године, у седници већа одржаној дана 08.05.2019. године, једногласно донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз 154/19 од 03.04.2019. године, па се **УКИДАЈУ** правноснажне пресуде Прекршајног суда у Ужицу ЗПр 4788/18 од 26.12.2018. године и Прекршајног апелационог суда, Одељење у Крагујевцу I 103Прж 956/19 од 29.01.2019. године и предмет враћа Прекршајном суду у Ужицу на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Ужицу ЗПр 4788/18 од 26.12.2018. године, окривљени АА оглшен је одговорним због прекршаја из члана 332. став 1. тачка 4. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и осуђен на новчану казну у износу од 10.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 15 дана по правноснажности пресуде, а у супротном је одређено да ће суд сходно члану 315. Закона о прекршајима, извршити неплаћену новчану казну.

На основу члана 140. став 1. и 2. тачка 9., члана 141. став 1. и члана 142. Закона о прекршајима, а у вези члана 27. став 2. правилника о накнади трошкова у судским поступцима, окривљени је обавезан и да плати на име паушала износ од 4.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудне наплате.

Пресудом Прекршајног апелационог суда, Одељење у Крагујевцу I 103Прж 956/19 од 29.01.2019. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца

окривљеног АА, а пресуда Прекршајног суда у Ужицу ЗПр 4788/18 од 26.12.2018. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости Птз 154/19 од 03.04.2019. године, због битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4. у вези члана 6. став 2. Закона о прекршајима са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и списе предмета врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

На седници већа, о којој је у смислу члана 286. став 3. Закона о прекршајима, обавестио Републичког јавног тужиоца, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

Основано се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4. у вези члана 6. став 2. Закона о прекршајима, јер у конкретном случају суд није применио најблажи закон за окривљеног, а што је било од утицаја на доношење законите и правилне пресуде.

Наиме, из списка предмета произилази да је захтевом за покретање прекршајног поступка МУП РС ПУ Ужице, ПС Бајина Башта број 4-902-00342/17 од 27.10.2017. године, окривљеном АА, стављено на терет да је дана 26.10.2017. године, учинио прекршај из члана 332. став 1. тачка 8. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, након чега је првостепени суд дана 26.12.2018. године, донео пресуду и окривљеног огласио одговорним за прекршај из члана 332а став 1. тачка 4. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, уз образложење да је суд у конкретном случају радњу окривљеног квалификовао као прекршај из члана 332а став 1. тачка 4. Закона о изменама и допунама Закона о безбедности саобраћаја на путевима („Службени гласник РС“ број 24/18 од 26.03.2018. године) који је у примени од 03.04.2018. године, јер је тим чланом санкционисано поступање противно одредби члана 43. став 1. истог закона, уколико се лице у насељу креће бризином већом од 20 до 30 километара на час већом од дозвољене, оцењујући га као блажи за окривљеног, а све у складу са одредбом члана 6. став 1. Закона о прекршајима којим је прописано да се на учиниоца прекршаја примењује закон, односно пропис који је важио у време извршења прекршаја, а ставом 2. истог члана да ако је после учињеног прекршаја једном или више пута измењен пропис, примењује се пропис који је најблажи за учиниоца.

Надаље, другостепени суд одлучујући о жалби браниоца окривљеног АА, изјављеној против првостепене пресуде је нашао да је првостепени суд радњу окривљеног правилно квалификовао као прекршај из члана 332а став 1. тачка 4. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и да доношењем првостепене пресуде није повређен закон на штету окривљеног.

По налажењу Врховног касационог суда, поступајући на наведени начин првостепени и другостепени суд су доношењем побијаних пресуда, учинили битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4. у вези члана 6. став 2. Закона о прекршајима, јер нису правилно применили одредбу члана 6. став 2. Закона о прекршајима, односно нису у конкретном случају применили закон који је најблажи за окривљеног.

Наиме, у време извршења прекршаја који је окривљеном стављен на терет, прекорачење брзине кретања, односно прекорачење брзине кретања возила у насељеном месту, било је санкционисано одредбом члана 332. став 1. тачка 8. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, који је био на снази у време извршења предметног прекршаја, али је у међувремену дошло до измена и допуна наведеног закона. Тако је изменама и допунама Закона о безбедности саобраћаја на путевима објављеним у „Службеном гласнику РС“ број 24/18 од 26.03.2018. године, који је ступио на снагу 03.04.2018. године, измењен пропис, па је у члану 150. тих измена, који се управо односе на члан 332. (којим је била санкционисана брзина кретања возила у насељеном месту), у трећем ставу наведено: „у тачки 8. речи „21км/час“ замењују се речима: „за више од 30км/час“.

Имајући у виду наведено, а с обзиром да је окривљени дана 26.10.2017. године, управљао возилом у насељу брзином већом од дозвољене за 25км/час од општег ограничења (што је било санкционисано као прекршај из члана 332. став 1. тачка 8. Закона о безбедности саобраћаја на путевима), то је наведеном изменом и допуном Закона о безбедности саобраћаја на путевима, овај прекршај декриминализован, почев од 03.04.2018. године, а како се то основано указује у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца.

Стоји чињеница да је законодавац новом изменом закона о безбедности саобраћаја на путевима објављеном у „Службеном гласнику РС“ број 41/18 од 31.05.2018. године, који је ступио на снагу 01.06.2018. године, у члану 7. ових измена навео: „у члану 332а став 1. тачка 4. број „44“ замењује се бројем „43“, којом изменом је законодавац поново санкционисао прекорачење брзине у насељу од 20 до 30 км/час од дозвољене брзине, односно санкционисао је поступање супротно члану 43. тог закона. Сходно наведеном, дакле у периоду од 03.04.2018. године до 01.06.2018. године, ова радња која се окривљеном ставља на терет, није била прекршај, јер законодавац у овом периоду није инкриминисао прекршај за прекорачење брзине у насељеном месту у распону од 20 до 30 км/час, тако да је у том периоду важења закона, по налажењу Врховног касационог суда, предметни прекршај био декриминализован, а што основано Републички јавни тужилац истиче у поднетом захтеву.

Према томе, како је у конкретном случају након извршења прекршаја, на закон измењен више пута и како је изменама и допунама Закона о безбедности саобраћаја на путевима објављеним у „Службеном гласнику РС“ број 24/18 од 26.03.2018. године, који је ступио на снагу 03.04.2018. године и био на снази до 01.06.2018. године, предметни прекршај за који се окривљени терети, био декриминализован, то је доношењем побијаних правноснажних пресуда, учињена битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4. у вези члана 6. став 2. Закона о прекршајима.

Налазећи из изнетих разлога, да је правноснажним пресудама учињена битна повреда одредаба прекршајног поступка, на коју се указује захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, Врховни касациони суд је усвојио као основан захтев и на основу члана 286. и 287. став 4. Закона о прекршајима, одлучио као у изреци пресуде, односно укинуо побијане пресуде и предмет вратио првостепеном суду на поновно одлучивање, који ће отклонити повреду закона на коју је указано овом пресудом.

Записничар-саветник
Мила Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић